

శ్రీమతి పానాగున్నారాండీ?" అంటూ, గొంతు కొద్దిగా మార్చి, వీధి గేటువాలకు నెలబడి ఉడిగాడు రామనాథం.

ముఖానికి అడ్డు పెట్టుకుని పేవరు చదువుతున్న శర్మ, "ఉన్నారు. తోసలకు రండి" అంటూ వరండాలో నుండి తోసలకు వెళ్ళాడు.

రామనాథం, శర్మ మంచి స్టేషీతులు. చుట్టరికం తిరగనేస్తే, శర్మ భార్య రామనాథానికి చెల్లెలవుతుంది. రామనాథం వరండాలో ఉన్న కుర్చీలో కూర్చుని తోసలనుండి విసబడే సంభాషణలు వింటున్నాడు.

"సుగుణా! ఎవరో వచ్చారు. బహుశా నిన్ను వచ్చిన ఆయనే వచ్చి ఉంటాడు. క్షురగా మేకప్ అవు" అన్నాడు శర్మ.

"ఇంకా కాఫీ అన్నా ఆవలేదు. మీరు మార్లాడండి" అంది శర్మ భార్య.

"నేనా? . . ."

"అవునండీ. నా కెండుకండి ఈ గొడవలు? ఇలా వచ్చిన ప్రతి వరాయివ్యక్తితోను నేను మార్లాడ నండి."

"ఈ ఒక్కసారి, స్టీజ్ ఆ ఆకువచ్చి వట్టుచీర కట్టుకో. . ." అంటూ శర్మ ప్రారేయవడాడు.

ఎంత ఇష్టంలేకపోయినా, చేసుకున్న మొగుడు కాళ్ళా నేళ్ళావడి బలిమాలకుంటాంటే కాదనే భార్య ఉంటుందా? నడనంది.

రామనాథంనుటుకు ఆలోచనలో వడ్చాడు.

వాకిలి కర్ణైన్ పక్కకు నెట్టి సుగుణ వరండాలోకి వచ్చింది.

విడురుగా కూర్చున్న రామనాథాన్ని చూచి "అన్నగారండీ" అంది.

అమె వెనకనే ఉన్న శర్మ "నువ్వురా!" అన్నాడు తెల్లబోయి.

"భార్య భర్తలు ఎక్కడకన్నా ప్రయాణమా?" అని ప్రశ్నించాడు రామనాథం, ఏమీ తెలియనుట్లుగా.

"అన్నగారూ! వినండి. ముక్కూ ముఖం తెలియని వరాయిమనిషితో నన్ను మార్లాడమంటారేమిటి?" అని భర్తమీద ఒక కంప్లయింటు చేసింది సుగుణ.

"ఏమిటిరా అది?"

"నువ్వుకూడా అలా అంటే ఎలా? శ్రీమతి పానా ఎవరు? నేనా? మీ చెల్లెలా?"

"నువ్వేగా? . . ."

"అలా అనండి, అన్నగారూ!"

"నేనురా! నేనా శ్రీమతిని? . . ." రెట్టించాడు శర్మ.

"ఇది వరన, అన్నగారూ! ఆయన చెప్పిందికాదన్నామో ముక్కూమీద ఉంటుంది కోపం" అంది సుగుణ.

"ఇంతకూ, ఎందుకురా అన్నమానమా ఆ పిల్లతో అలా గిల్లికట్టాలు పెట్టుకుంటావు?" అన్నాడు రామనాథం.

"నిన్ను ఏం జరిగిందో తెలుసా?" అంటూ శర్మ చెప్పటం ప్రారంభించాడు.

"ఒకాయన వచ్చాడు. ఆయన నిట్టకే వచ్చి కేషన్స్ స్టాంపుచేశాడు. ఒక వారంరోజులలో విద్యార్థుల ప్రారంభోత్సవం జరుపుతారట. ఆయన పేరు ధనంజయరావు.

"నీరేనండీ శ్రీమతి పానాగు" అంటూ సుగుణని

పరిచయం చేశాను. వాళ్ళిద్దరిమధ్యలాంపన ప్రాయంగా నమస్కారములు ఇచ్చివున్నాకొనడం ముగిసింది.

'మొట్టమొదటి పుస్తకం శ్రీమతి పానా గారి కథలు అని అమ్మవేయడమనుకున్నాను' అంటూ ధనంజయరావు ఇలా చెప్పుకునిపోవటం సాగించాడు.

'బడే అయిదు కథలు చాలు. టైము ఎక్కువవ లేదు. అందుకని మీరు వ్రాసే కథలు పేర్లు, కథా వస్తువుకూడా నేనే చెప్పుతున్నాను.

ఒకటవ కథ తేలిపోయిన మనిషి. అంటే పెండ్లికి క్రితంరోజు, ఆ నెల్లికి ఇష్టంలేక పెళ్ళికూతురు తేలిపోతుంది. మగపెళ్ళినారు వచ్చి, విని పెళ్ళికుమార్తె తండ్రిని నానాచివాట్లు పెట్టి అవిమానంచేసి వెళ్ళిపోతారు. తండ్రి మనోవ్యాధితో మంచం ఎక్కరాలాడు.

రెండవ కథ ఆత్మహత్య. తనను ప్రేమించిన వ్యక్తి మరో అమ్మాయిని వివాహం చేసుకుంటాడు. అది భరించలేక బావిలో పడి ఆత్మహత్యచేసుకుంటుంది.

'అన్నీ మీరే చెప్పుతున్నారే?' అంది సుగుణ మధ్యలో.

'వినండి. మూడో కథ ఆడభర్తవివాహం. కాలేజీలో చేరిన అమ్మాయి, అబ్బాయి ప్రేమించుకుని, చదువుకు స్పెన్సి చేస్తే ఎవరికి తెలియకుండా వెళ్ళిపోతారు. . . దీనిలో కొంచెం విషయంకూడా కావాలి.'

'అంటే?' అన్నది సుగుణ.

'వివాహం. తల్లితండ్రులకు ఆ అమ్మాయి ఒక్కజేల్లీ కూతురు. కూతురుకోడకు నవమాసాలు మోసి, కని, పెంచిన తల్లి దిగులుపడి చనిపోతుంది.

తండ్రి మతిస్థిమితం లేనివాడవుతాడు. నాలువ కథ పేరు రెండో పెండ్లి. వివాహం జరిగిన మాతనదంపతులు. ఇందులో కళాసాయిక పెండ్లికి పూర్వమే మరోకరిని ప్రేమించి, శోభనవునాటి రాత్రి ఆ విషయం భర్తతో చెప్పుతుంది. అతను భార్య ప్రేమించినవానిని ఇంటికి తీసుకుని వస్తాడు. కొన్నాళ్ళు ఇంట్లో ఆ టైపు పెట్టుకుని, వారిద్దరకు వివాహంచేసి, తాను ఏకాకిగా ఉండిపోతాడు. ఇదవ కథ యితాంటేదే ఒకటి రాయండి.

'అదికూడా మీరే చెప్పండి. . .

'బడే వినండి. వీచివాడు అనే కథ వ్రాయండి. బసుస్టాండులో కలిసిన ఒక అమ్మాయిని ప్రేమించి, అది ఆమెకు నివేదిస్తే, కాదంటే, పిచ్చివాడయిపోయిన ఒక రసికుడు' అంటూ ముగించాడు ధనంజయరావు.

'క్షమించాలి' మీరు చెప్పేట్లు మీకు కథలు కావాలన్నమాట' అంది సుగుణ.

'నాకు ఈ ఫీల్చర్లో ఆనుభవం ఉందండీ. అందుకని అడిగాను. . .'

'అది నావల్ల కానివనండి' అంది సుగుణ.

'అలోచించండి తిరిగి రేపు కలుసుకుంటాను' అంటూ వెళ్ళిపోయాడు ధనంజయరావుగారు.

ఉప్పురంటలూ ముగించాడు శర్మ.

'ఇంతకూ ఆయన వస్తే ఏమని చెప్పరామని అనుకున్నారా?' అన్నాడు రామనాథం.

కక్కూరి కథకుడు కర్మగాలి. తన పేరుకు శ్రీమతిని జోడించి కథలు వ్రాస్తే, అవి రచయిత్ర రచనలుగానే చలామణి అవుతాయి. ఆ అదృశ్య రచయిత్ర ప్రచారం మంచి మలుపులే తిరుగుతుంది. కానీ ఆ రహస్యం ఎంతోకాలం దాగదు. నిజాన్ని నిర్ణయంగా బయటపెట్టగలిగిన సాహసం లేనపుడు గుట్టు బయటపడనేకూడదు. ఆ గుట్టు సంసారానికి రట్టు కానూడదు.

"శ్రీమతి పానానే ఆడగరా" అన్నాడు శర్మ

"శ్రీమతి 'పానా'గారంటే నేను రాదండీ. మావారు" అంది సుగుణ కొంచెం కోపంతో.

"అయితే నేనా శ్రీమతి పానాను?" అన్నాడు విసురుగా శర్మ.

"ముమ్మాటికి మీరే . . అన్నగారూ, మీరూ రండి. ఆయన వచ్చే టైముకు ఎవరో తేల్చుకుంటాం."

"ఎందుకురా అమ్మాయిని అలా ఏడిపిస్తావు? నువ్వని ఒప్పుకోరా" అన్నాడు రామనాథం.

"నేనా శ్రీమతిని?..."

"నువ్వేరా శ్రీమతిని..."

"మీ చెల్లెలు ... శ్రీ. . . అంటే."

"ఎందుకండీ అలా అన్నగారిమీదకూడా కోపం. ." అంది సుగుణ.

"అసలు మీ అన్నయ్య కాదూ. . దీనికి కారణం?"

"ఆయన ఏం చేశాడు మధ్యన?"

"ఏం చేశాడా? విను.

"నీవు వ్రాసిన కథలు ఎందుకు పనికివస్తాయి, రచయిత పాటిబండ్ల వాగ్గెరకర్మ అని పెట్టుకుంటే? ఒక పెన్ సేవ్ పెట్టుకో. 'గుప్తాశ్రీ' మొదలయినవి నద్దు. అలాంటి పేర్లు తెలుగు పాఠకులకు పాతవే. ఇంటిపేరులోని పా, పేరులోని నా తీసుకుని శర్మ వదలిపెట్టు 'పానా' అవుతుంది. శ్రీ పానా అంటే మూడు అక్షరాలు. 'నీనేతరాజ్ అతారా' అన్నారూ

— శ్రీమతి పానా అను ఐదు అక్షరాలు. ఐదు లెక్కి నెంబరు. పొడవులు ఐదుగురు. విజయం తప్పకుండా చేకూరుతుంది. నువ్వు రాసే కథలను రచయిత్ర శ్రీమతి పానా' అని పేరుపెట్టు' అని ఉపాయం చెప్పాడు మీ అన్నయ్య. . ." అన్నాడు శర్మ.

"అయితే శ్రీమతి పానా అంటే మా చెల్లాయని చెప్పినా?" అన్నాడు రామనాథం.

"నివరన్నా ఇంటికి వచ్చి శ్రీమతి పానా ఎవరంటే నేనని అనమంటావురా?" అన్నాడు శర్మ.

"అలా అంటే నీ కథలకు ఫులోస్టాప్. నీ కథలకు వచ్చిన పేరు ఒక్కసారి తప్పిస్తే మట్టినుర్లవలె పడి పోతుంది" అన్నాడు రామనాథం.

"అయితే ఏం చెయ్యమంటావురా?" తిరిగి రామనాథం నైపు మాశాడు శర్మ.

"సుగుణా! ఇందులో భార్యల్యాగం భర్తకు ఎంతయూ అనవరం. భార్యను భర్త పేరుతో పింపడం తప్పలేదు. కనక వాడికి అవవరం వచ్చినప్పుడల్లా శ్రీమతి

మీనా

సావా' అంటే నువ్వే అని అనుకో... శ్రీ ముకుందరావు అంటే ఆయన భార్యను 'శ్రీమతి ముకుందరావు' అని పిలుస్తూ ఉన్నాము కదా! పైగా ఆమెకు అలా పిలవక ఆమె పేరున పిలిస్తే కోపంకూడాను..." అన్నాడు తానునాథం.

"పక్కా ఇంటి ముకుందరావుగారి పతిమణిని

గురించేనా?"

"అవును..."

"కానీ అన్నా కొత్త ఇళ్ళు...రాజీవేంద్ర 'పెద్దమనిషికి' అన్నాడు శర్మ.

కాఫీకొరకు సుగుణ లోపలకు వెళ్ళిపోయింది. అలా వెళ్ళిపోతూ "ఇలాంటివనులు ఇక చెయ్యకండి" అని అన్నది. ★